

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 25. februar 2011

AOV/ J.nr. 2010-3765

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 20. januar følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 225 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Frederiksen (S).

Spørgsmål nr. 225:

"Hvordan vil ministeren sikre, at midlerne til rådgivning og behandling af partnervoldsramte og deres børn anvendes bedst muligt, således at der sker en specialiseret og systematisk indsats i hele landet også til de af de partnervoldsramte og deres børn, der ikke kommer på krisecenter?"

Svar:

Det er helt centralt, at de partnervoldsramte og de børn og unge, der har oplevet vold, f.eks. mellem deres forældre, får den hjælp, de har brug for.

For så vidt angår partnervoldsramte og deres børn, som har ophold på et krisecenter, så skal kommunalbestyrelsen ifølge servicelovens § 109, stk. 5, tilbyde psykologbehandling til alle børn, som ledsager moderen under hendes ophold på krisecenter. Behandlingen skal have et omfang på mindst fire timer og op til ti timer afhængigt af barnets behov. Tilbuddet om behandling skal iværksættes under selve opholdet på krisecentret eller i umiddelbar forlængelse heraf.

Ifølge lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, § 9, skal alle kommuner tilbyde støtte og vejledning fra en familierådgiver til kvinder med børn på krisecentre. Rådgivningen gives – jf. servicelovens § 109, stk. 4 – i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, skole, dagsinstitutioner, sundhedsvæsen m.v. og skal understøtte de enkelte dele i kommunalbestyrelsens øvrige tilbud. Rådgivningen iværksættes, når forberedelsen til udflytning fra krisecentret påbegyndes, og indtil kvinden og børnene er etableret i egen bolig.

Kvinder, der opholder sig på krisecentre, vil ofte være omfattet af kommunalbestyrelsens forpligtelse til at tilbyde udarbejdelse af en handleplan. I den forbindelse kan der også indgå et tilbud om rådgivning i forhold til børnene.

Hertil kommer, at kommunerne ifølge servicelovens § 10 har en generel forpligtelse til at yde deres borgere gratis rådgivning, og ifølge servicelovens § 12 har kommunerne en forpligtelse til at yde gratis rådgivning til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Tilbuddet om rådgivning omfatter også opsøgende arbejde.

For så vidt angår partnervoldsramte og deres børn, som ikke har ophold på er krisecenter, så er det med Barnets Reform præciseret i servicelovens § 153, at fagpersoner har en skærpet underretningspligt, og dermed pligt til at underrette de sociale myndigheder, når de får kendskab til eller grund til at antage, at et barn har været udsat for vold eller andre overgreb. Det vil også være et overgreb mod et barn, hvis faderens eller moderens samlever udøver vold mod barnets mor eller far.

I den forbindelse er der iværksat tre landsdækkende konferencer og udgivet en pjece, som informerer fagpersoner om deres underretningspligt. Endelig tilbyder Socialministeriet kurser i, hvordan man som fagperson håndterer sager om vold, og der tilbydes også gratis konsulentbistand til kommuner med henblik på at udvikle beredskaber til at håndtere sager om overgreb og vold, så alle dele af en kommune ved, hvordan de skal handle, når de får mistanke om overgreb på et barn.

Regeringen tager med den "Nationale strategi til bekæmpelse af vold i nære relationer" fra juni 2010 en række initiativer med henblik på at understøtte de voldsramte med børn, som ikke tager ophold på krisecentre. Disse initiativer indebærer bl.a.:

- Etablering af en åben, anonym og direkte rådgivning, hvor kvinder, der ikke opholder sig på krisecentre, kan få hjælp
- Udbredelse af viden om støttemuligheder til volds ofre
- Oplysningsarbejde og holdningsbearbejdning med henblik på at bryde tabuet vedr. partnervold – to kampagner rettet mod hhv. voksne og børn
- Gennemførelse af undersøgelse, der skal afdække, hvor mange børn, der lever i familier med partnervold, hvilke konsekvenser, det har for barnet, samt hvilken hjælp, disse børn kan tilbydes.

Der er således afsat midler til at hjælpe såvel voldsramte, der tager ophold på krisecentre, som voldsramte, der ikke tager ophold på krisecentre, men som ønsker en åben, anonym og direkte rådgivning. Med regeringens nye strategi er der endvidere fokus på den forebyggende indsats – både med hensyn til oplysning og holdningsbearbejdning vedr. det at være voldsramt

og med hensyn til at informere voldsramte om de tilbud, man som voldsramt kan benytte sig af. Endvidere sætter strategien fokus på at uddanne frontpersonale – fx personale på skadestuer og hos politiet, kommunale fagfolk og centrale rådgivningsfunktioner – i, hvorledes man håndterer situationer, hvor personer er voldsramte, og hvordan man hjælper de berørte.

Benedikte Kiær

/ Frode Svendsen